

Allen,

Het is alweer voorbij, schone liedjes duren niet lang.
Hoewel ik met bezwaard gemoed op weekend vertrok (rugpijn, slecht weerbericht..) kwamen er alras mooie opklaringen, zowel letterlijk als figuurlijk:

Op de stopplaats met overzicht op de vallei van de Somme kon ik voor het eerst al eens opgelucht ademhalen: de vallei lag beloftevol aan onze voeten, en gaf al een paar mooie soorten prijs, die regenwulpen op een akker vond ik zeker ook al de moeite..

Grand Lavers met zijn gazon-achtige wandelpaden en storende gewestweg ernaast kon me weer niet bekoren.. gelukkig konden we de geoorde fuutjes in de ogen konden kijken en kwam er zowaar een reuzenstern langs gevlogen...

Voor alle zekerheid dan maar naar de "Digue de la baie", een dijkweg met langs de ene zijde een prachtig moeras met rietvelden, en langs de andere zijde de uitgestrekte schorren van de baai. Zoals bij elk eerder bezoek, was het ook nu weer bingo.

In die mate dat we zelfs maar amper de helft van die dijk hebben afgelopen..Er was gewoon teveel om naar te kijken.. Kreten van bewondering en verwondering werden nauwelijks onderdrukt, kan ook niet anders bij het

aanschouwen van al dat mooi's: diverse ruiters, engelse gele kwikken, wel twintig paartjes steltkluut (mogelijks meer), twee velduilen, meerdere koppels zomertalingen in hun prachtigste kleed etc etc etc.. Als klap op de vuurpijl kwam een koppel kraanvogels geïnteresseerd boven het gebied circelen, in prachtig simultane vlucht.. hoe zijn die hier geraakt vroeg menigeen zich af.. Zeker ook Marleen was een gelukkige vrouw, haar eerste blauwborst zal ze nooit vergeten! Op zaterdag trokken we in de voormiddag naar het Marais Municipale van Saigneville, goed verscholen in de vallei van de Somme. De wandeling startte met enig gedruppel gevolgd door grijsig weer, met een mysterieus sfeertje dat wel bij het moeras past.

Zalig dolen door het struweel nadat Ann eerst en zonder de minste aarzeling een zwarte kraai verloor uit zijn vangkooi.. Naast de wilde nesten van ooievaars en onze eerste nachtegaal,

kwamen we hier ook een duinpieper op een paaltje tegen, en zagen een spectaculaire baltsduik van een mannetje bruine kiekendief.

Tegen de middag klaarde het volledig op en picknickten we in een stralende zon aan het Maison de l'oiseau..

In de namiddag was het hard werken op de grindweg van Hâble d'Ault tussen Cayeux-sur-mer en Ault, wat toch nog een paar nieuwe soorten opleverde zoals grote stern, zwarte stern.. en ten slotte enkele noordse stormvogels op de kliffen van Ault.

Halfweg deze uitstap, nadat hij ons nog bijstond met het determineren van twee duinpiepers, verliet zoals aangekondigd, Jean-Pierre het gezelschap wegens verplichtingen elders...

Blij dat hij erbij was, ook al was het maar voor één etmaal!

De overgeblevenen, voldaan maar toch ook enigzinds moe en hongerig, togen na deze "vogelsafari", 's avonds terug naar ons hotel..

Ten slotte was er de wandeling in de baai op zondag.

Vanaf hier lieten de weergoden het stillaan afweten.

Toch bleef het ook hier interessant, met naast de

uitleg van ene Marylinne ook enkele rosse grutto's,

zilverplevieren en pijlstaarteenden, ook veel tureluren,

bontbekken en bergeenden.. Hier stelden we ook

enigzinds verbaasd vast dat we geen enkele

scholekster hadden waargenomen, gedurende gans het

weekend ...

Na een laatste glas en laatste bilan (120 waargenomen soorten..niet slecht!) in Le Crotoy dropen we kletsnat

af..richting thuis..

Rest mij een nog een woordje van dank aan een gezelschap dat me enthousiast volgde naar enkele van mijn lievelingsplekjes hier. Samen delen we onze passie voor vogels en de natuur: wij zijn van dezelfde soort!

Vooraf ook dank aan hen met wie ik kon meerijden, zijnde Jurgen, Ann en Ivan. Ik heb moeten vaststellen dat Ann echt wel tot het sterke geslacht behoort, op de laatste wandeling droeg zij mijn telescoop en stapte met een tempo dat ik niet kon volgen.. Bedankt sterke Madame!

Tot later,
Patrick

